

gaaet praktisk Tjeneste, og som hurtig avancere op i højere Stillinger. Hvis denne Anke er urigtig, kan den ørede Minister jo rette det; men i hvert Fald harber jeg, at han vil undersøge dette Forhold; er der Bevægelse i denne Klage, tror jeg, at det er rigtigt, at der tages Hensyn dertil. Vi have også at hæve den Adskillelse, som hidtil har været mellem Stationsvorstandere og Stationsforvaltere; vi se ikke nogen Grund til at bibeholde en saadan. Vi have med Hensyn til Rondutørerne også at forbedre deres Lønningsforhold idet nemlig, som Forholdet nu er, er der kun en Lønningklasser for Rondutører. Vi have foreslaet to Lønningklasser, saaledes at den ene Halvdel saar 900 Kr. i aarlig Løn, medens den anden Halvdel saar 1020 Kr., for Tiden lønnes de alle sammen hver med 900 Kr. om Aaret. Med Hensyn til Pensionsforholdet har Udvalget også at give både Lokomotivførere, Værbødere, Togførere, Patinetre og Skibsførbødere og lignende lettere Adgang til Pension. Vi have for dem fordret en fortære Tjenesteforhold, for at de kunne forlange Afsked med fuld Pension af den Grund, at deres Tjeneste er meget mere opslidende end de andre Funktionærers. Altsaa angaaende disse to Afsnit af Lovforslaget, som vedrøre Lønningerne og Pensioneringen, har den højtøredede Minister ingen Grund til at flage; hvortimod burde Ministeren med Tastrenighed — forekommer det mig — have taget mod Udvalgets Indstilling. Jeg ved ikke noget Eksempel paa, at en Minister har taget sine Lønningslove behandlet saa fuldt, som den ørede Minister har saaet her, jeg tror ikke, at Lønningslove i det hele taget smage dette Ting, jeg synes i det hele taget, at Lønningslove fremmes meget langjøft herhende, dog høye vi allerede for nogle Dør-siden ordnet Lønningslovene for Post- og Telegraphfunktionærerne. Jeg mener derfor, at det nu er vaag Tid ogaa at give en ordiner Lønningslov for den store Skare af Mennesker, som er ansat ved Statsbanedriften, de have gyldigt Krav derpaa, de længes derefter, og den højtøredede Minister vil næppe støtte sig Cat hos mange Funktionærer, hvis han lægger Enighed om dette Lovforslags Genemførelse saa mange Hindringer i Vejen, som den ørede Minister efter det Snoret, man sit af ham i Dag,

virkelig synes at have til Hensigt. Det, der altsaa ligger den ørede Minister og Tertiærtallet imellem, er særlig Centraladmindstrationens Forvaltning, og hvad der bør rører Revisionen. Det er om disse to Hovedpunkter, at Uenigheden egentlig drejer sig mellem den ørede Minister og Udvalgets Tertiærtal. Det, vi klage over, er, at Administrationen for Statsbanerne er altfor dyr, og at den er altfor kunstig sammensat. Der er fakti et saa burokratiskt System, hvis Lige vi ikke have set paa noget andet Omraade her i Landet. Hvis den ørede Minister vilde have udgået en Premie for den, der funde finde et System, hvorved der staffedes de fleste Embeder, og hvorved man lavede den kunstigste og vanskeligste Organisation af dette Forhold, saa vilde den Mand, som har fundet paa denne Organisation, sikkert have saaet Premeren. Da vi overtog de sjællandske Jernbaner, og da det blev besluttet, at samtlige Statsharer skulle under en Fællesdrift, saa blev det anført som et Argument, at dette vilde medføre en billigere Administration, og at naar man havde denne Fællesbehandling for samtlige danske Statsbaner, saa vilde der med Hensyn til Personer ikke være et saa stort Apparat, som naar man bibeholdt de to selvstændige Bestyrelser, som man havde, nemlig en for de sjællandske og en for de jydske Baner; men Guderne skulle vide, at Udvællingen har ført i en anden Retning. En lille statistisk Opgørelse vil være ret interessant, jeg skal nævne nogle Tal, der ere ret slaaende. I 1884—85, da man endnu havde to selvstændige Bestyrelser, talte den for det sjællandske Distrikt 77 Medlemmer og den for det jydske Distrikt 106 Medlemmer, i alt 183 Medlemmer, men nu er dette Tal steget til 252. I samme Aar var der for Baneafdelingernes Bedtommende for det sjællandske Distrikt 324 Personer og for det jydske Distrikt 1002 Personer; nu er det steget til 715 Personer for det sjællandske Distrikt og til 1204 for det jydske Distrikt. I 1884—85 var der for Mastinafdelingen paa det sjællandske Distrikt 391 Personer, nu er det steget til 678, paa det jydske Distrikt var der 845 Personer, det er nu steget til 930. Med Hensyn til Trafikafdelingen var der i Aaret 1884—85 for det sjællandske Distrikt 752 Personer, det er steget til 1,067;